

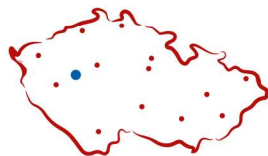


Sládkova studánka se nachází v lese přezdívaném V Království

Znám křišťálovou studánku, kde nejhlubší je les

Text: Michal Bařinka foto: Tereza Bayerová

„Znám křišťálovou studánku, kde nejhlubší je les, tam roste tmavé kapradí a vůkol rudý vršes.“ Takto začíná báseň, se kterou se mnozí z nás setkali již na základní škole. Pokud bychom hledali, kdo byl jejím autorem, dojdeme ke jménu Josef Václav Sládek. Pokud bychom hledali, kde se báseň objevila, pak dojdeme ke sbírce *Zvony a zvonky*. A pokud bychom hledali, co bylo básníku inspirací, pak dojdeme k městu Zbiroh.



Za inspirací, odpočinkem a ztišením

Ve Zbiroze se Josef Václav Sládek (1845–1912) narodil i zemřel a okolí tohoto města mu bylo několikrát inspirací pro jeho tvorbu. Studánka v údolí mezi Matčinou horou (487 m) a Ušákem (530 m) se například stala podnětem k sepsání Sládkovy snad neznámější básně Lesní studánka. Pokud se

i vy chcete nechat inspirovat tímto místem, pak se s námi vypravte na 18,5 km dlouhou cestu hlubokými křivoklátskými lesy, ideálními místem k odpočinku a ztišení.

S výhledem na Slovanskou epopej

Jako místo výchozí i cílové jsme zvolili vesnici Přisednice, která je dnes částí města Zbiroh.

K dopravě sem doporučujeme využít automobilu nebo autobusové dopravy (a vystoupit na zastávce „Zbiroh, Přisednice“). Na přisednické návsi najdete kapličku, hospodu i turistický rozcestník, od něhož vyrazíme po modré turistické značce směrem k jablecké hájovně. Než však Přisednici opustíme, připomeňme, že i tato malá vesnice se může

pochlubit známým rodákem. Dne 15. září 1862 se tu totiž narodil Václav Jedlička (1862–1928), akademický malíř, s jehož dílem se můžeme seznámit například i v nedalekém Městském muzeu ve Zbiroze. Co se výtvarného umění týče, Zbiroh je znám spíše ve spojení s jiným malířem, a to s Alfonsem Muchou (1860–1939). Mucha zde totiž namaloval svůj slavný obrazový cyklus Slovanská epopej. Výhled na místo, kde Slovanská epopej vznikla, tedy na zbirožský zámek, se nám naskytne, když vystoupáme k rozcestníku „Pod Jableckou hájovnou“. Mimo zámku však spatříme i okolní vrchy Světovina (560 m), Holeček (481 m), Babí skála (532 m) anebo vzdálenější Radeč (721 m).

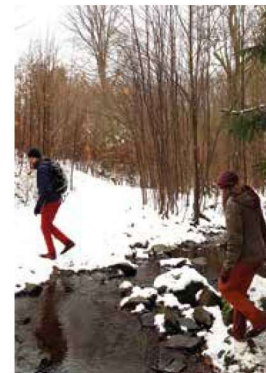
Lesního zastřelil jeho vlastní syn

Od jablecké hájovny dále pokračujeme po modré turistické značené trase (TZT) a procházíme



Kostel sv. Petra a Pavla je v nedobřem stavu, o jeho obnovu usiluje spolek Oživování kostela sv. Petra a Pavla na Zbirožsku

kolem kříže u Matčiny hory. Kříž má připomínat zdejšího lesního Matěje Fahrnera, který zde roku 1876 zemřel. Při výuce střelby jej totiž nešťastnou náhodou postřelil jeho desetiletý syn a než dorazila přivolaná pomoc, 36letý muž zemřel. Co se hory, pod níž nyní procházíme, týče, podle pověsti v ní sedí mládenec, jenž čeká na chvíli, kdy pomine nebezpečí loupežného přepadávání jednoho národa druhým. Až ona chvíle nastane, mládenec prý vydá zlató, které je v hoře ukryto.



Nedaleko Týčského vrchu překročíme lesní bystrinu

Inspirojící studánka

Z Matčiny hory klesáme k Sýkorovu mlýnu. Než tam ale dojdeme, spatříme po naší levici studánku, která se stala J. V. Sládkovi inspirací k již zmíněné básni Lesní studánka. Nedaleko pramene je umístěna deska z roku 2012, která spojení tohoto místa s básníkem připomíná. A pokud byste si nedokázali na celou báseň vzpomenout z paměti, pak si ji můžete osvěžit za pomoci textu na přístřeší studánky.



Cesta je dobře značená, není možné zabloudit

Sládkův stín nás neopouští

Když odcházíme od studánky, mohlo by se zdát, že Sládkův stín nás již nadále nebude doprovázet. Opak je však pravdou. Zanedlouho totiž dojdeme ke Zbirožskému potoku, na kterém stojí mlýn, jehož mlynář Sýkora byl Sládkovým strýcem. A právě za ním údajně básník chodil kolem lesní studánky. Sýkorův mlýn ale není zdaleka jediným mlýnem na Zbirožském potoku. Vedení modrou turistickou značkou mijíme Kozův a Ostrovecký mlýn, přičemž druhý jmenovaný je pozoruhodnou památkou z 2. poloviny 18. století. Od rozcestí „Jankovský mlýn“ se vydáme po zelené TZT kolem stejnojmenného mlýna, který se připomíná již k roku 1590, a začneme stoupat ke křížovatce pod Týčským vrchem (580 m).

U Svatého Petra

Zdejší husté lesy ke každému promlouvají jinak, všem však nabízí možnost zapomenout na každ-